

ellers er der ingen Grænse for, hvad disse Folk skal svare paa.

Der har været talt om Kontrolbestemmelserne, og jeg kan slutte mig til de faldne Udtalelser. Det forekommer mig at være for strengt, som man farer frem her. Jeg forstaaer ikke, hvorpaa man bygger Nødvendigheden af disse for de paagældende saa generende Bestemmelser. Vi har jo i Virkeligheden ikke noget tilsvarende. Ser man hen til Benyttelsen af Vekselstemplet, er det en Afgift, der flyder rigeligt ind i Statskassen hver Dag Landet over, og man har i Virkeligheden ikke hørt noget om Misbrug. Jeg har aldrig hørt Tale om, at der var Anledning til at tro, at Vekselstemplet ikke bruges i det Omfang, Loven byder. Jeg tror ikke, at det kunde falde nogen Finansminister ind, selv om der blev konstateret et ringe Misbrug, da at sende Folk rundt til Bankerne og sige: Vi vil have Lov til at se hele Deres Vekselportefeuille, vi beskikker 8 Mand i Finansministeriet, der skal have et Honorar for at gaa ud og se Vekselbeholdningerne igennem. Og ikke alene det, man risikerer, at ogsaa de paagældende skal give Oplysning om, hvormeget N. N. skylder, for at Skattemyndighederne ogsaa kan faa Oplysning derom. Jeg synes ikke, at der er nogen Grund dertil. Nu siger ganske vist den højtærede Minister, at han ikke har sligt i Sinde, og jeg tror ogsaa, at han har de bedste Hensigter, at han ikke paa nogen Maade vil forulempe Vekselererstanden; men der kommer andre Finansministre, og under dem sidder Tilsynsmændene. Nu vil det vist indrømmes mig, at ligesom man i Almindelighed vil sige, at den Revisor, der ikke kan finde noget i de Regnskaber, han skal revidere, vistnok er en daarlig Revisor, vil man ogsaa sige, at den Kontrolør, der ikke en Gang imellem kan finde noget misligt, er en daarlig Kontrolør. Derfor har Kontrollen en Interesse i denne Jagt, som Finansministeren ikke vilde have skulde finde Sted som med Hundene efter Haren. Da jeg var Barn, var der et Spil, der hed „Hundene efter Haren“, det var uhyre spændende, men trods det, at der var 4 Hunde, der skulde fange Haren, skete det ofte, at Haren undslap efter en hidsende og spændende Kamp. Saaledes vil det ogsaa gaa her. Og hvortil denne Jagt? Den nuværende Finansminister vil undgaa den, men han kan i Virkeligheden ikke forhindre, at hans Embedsmænd, der er forpligtede til at gøre deres Arbejde, ogsaa er nødte til at genere, granske og se, om de dog ikke en Gang skulde kunne finde en Hare. Det vil være ubehageligt, og derfor forekommer

det mig, at naar man nu fra alle Sider vil gaa med til denne Lov, naar man erkender, at Beløbet skal ind, lad os saa prøve os frem, se, om Kilden ikke flyder, som det var ventet. Hvis der saa virkelig skulde vise sig Grund dertil, kan man jo tage fat paa de skarpe Forholdsregler. Det forekommer mig imidlertid at være lidt for tidligt endnu, saa meget mere som de, der skal ind under Kontrollen, Vekselererne, slet ikke selv skal betale. Den højtærede Minister sagde, at han vilde ikke lade Damoklessværdet hænge over Hovedet paa dem. Jo, lad dog blot Sværdet være der, lad dem vide, at Sværdet vil falde, naar de forser sig, men lad være med at pine og plage dem med daglige Trakasserier, som Følgen vil blive. Lad der blot være strenge Straffe. Det er klart, at hvis en Vekselerer i svingagtig Hensigt begaar en saadan Overtrædelse af Loven, bør han straffes og straffes haardt, i Gentagelsestilfælde bør han vel endog miste sit Borgerskab, men naar han er skikkelig og redelig og indsender, hvad han skal, synes jeg ikke, at man skal være saa haard ved ham. Vi maa jo ogsaa erindre, at udenfor Vekselerernes Kreds sker der i Virkeligheden store Omsætninger af Værdipapirer. Man kan købe og sælge Aktier til andre private Mænd. Det er slet ikke smaa Omsætninger, der sker ude omkring gennem Sægtørere og andre, der har absolut Lov til at sælge uden derfor at blive anmeldelsespligtige efter Loven. Jeg kan i Virkeligheden sælge Aktier, som jeg har købt hos en Vekselerer, til en Ikke-Vekselerer, f. Eks. til den højtærede Minister, hvilket vilde være mig meget kært, især hvis vi begge gør en god Forretning. Jeg skal stemple Opgørelserne, men jeg kan afvise enhver Kontrol, enhver Indblanding i det Forhold; jeg skal ikke anmelde noget. Og hvis der kom nogen op i mit Hjem og sagde: Der gaar Rygter om, at De skal have solgt nogle Papirer — ja, han fik ikke nogen absolut venlig Modtagelse, for jeg tror ikke, at jeg er pligtig til at lade ham kontrolere. Der sker og vil ske udenom de anmeldelsespligtige Forretninger ikke saa faa Handler, for hvilke man er pligtig til at svare Stempelafgift, men hvor Kontrollen ganske glipper. Derfor forekommer det mig, at man stiller disse næringsdrivende, uden at de har gjort noget, paa et for tidligt Tidspunkt i Gabetokken som Folk, der fortjener at blive kontroleret.

Jeg skal gentage, hvad jeg begyndte med at sige, at jeg og mine Meningsfæller skal bidrage, hvad vi kan, til at faa Loven ført hurtigt igennem, og jeg haaber, at den